

BERÄTTELSER

Jul utan julklappar

av Lena Bengtsson

Italienska folket är fattigt. De flyttar till Amerika för att få det bättre. Regeringen vill ha kolonier nära Italien dit folk kan flytta. Soldater skickas till Eritrea för att stjäla landet från invånarna. Karl och Agnes Nyström är svenska missionärer i BV:s tjänst. De äger hus och en apelsinodling som missionen får använda. Italienarna kör ut alla missionärer och tar ifrån Karl och Agnes deras egendom. Deras tre yngsta barn blir kvar i Asmara. Karl, Agnes och äldste sonen Harald har flyttat till Adwa där de har vänner. De drömmer om att fler ska komma dit och starta mission. Italienarna gör allt för att tvinga dem att lämna Eritrea och Etiopien. De tre barnen hålls som ett slags gisslan i Asmara. Deras svenska lärare och andra kvinnliga missionärer tar väl hand om dem. Till slut får de resa till mamma, pappa och storebror. Familjens svårigheter tar inte slut. Alla brev och paket som skickas till dem från släktingar och vänner i Sverige och Eritrea stoppas. Denna jul kommer ingen post. Familjen får ont om pengar och ont om mat. Agnes försöker låta glad, när hon berättar för barnen att i år blir de utan julklappar. Hon har sparat ihop gryn så att de kan få gröt till julmiddag. Barnen klagar inte. De vill inte göra mamma och pappa ledsna.

Familjen samlas runt det dukade bordet för att sjunga julsånger. Pappa Karl läser julevangeliet. Så här långt är det en helt vanlig jul. Men gröten, hur ska de kunna tacka för den? En sträng blick från pappa och alla läser till bords. Då hummar någon vid dörren. Så gör man här istället för att knacka. Förvånat ser de på varandra. Inte väntas det några gäster? Agnes ser orolig ut. De har knappt gröt till sig själva, den räcker inte till objudna gäster. Karl reser sig och drar undan förhänget. Utanför står deras granne. ”Visst firar ni jul idag, till minne av Jesu födelse?”, frågar han. Han ser sig lite osäkert omkring i rummet för att se om det är fest på gång. Karl svarar att det är riktigt, lutheranerna firar sin jul idag. Mannen vänder sig om och klappar i händerna. In strömmar hans tjänstefolk med injera, olika såser och kall surmjölk. Bordet fylls med så mycket mat att man knappt ser bordsduken. Han önskar allt gott till dem alla och går igen.

Häpet tittar alla på maten. Så mycket mat! Är det sant? Har deras granne förstått att de inte har tillräckligt att äta? Idel glada ansikten syns runt bordet. De läser till bords en andra gång. Alla äter och blir duktigt mätta. Visst, det fanns inte skinka och brunkål, men en godare middag än denna är det längesedan de åt. Agnes konstaterar att mannen, som hjälpte dem, inte tillhörde deras församling utan var muslim och av ett annat folkslag. Gud själv såg deras nöd och sände bud med grannen. De hade inte själva vågat be honom om hjälp. När Gud förser, räcker maten till och det blir över.

Fakta

Karl och Agnes Nyström

- Karl föddes i Ragunda, Jämtland 1/4 1866. Han kom till Eritrea i Evangeliska Fosterlandsstiftelsens tjänst 1893.
- Agnes Palmer föddes i Stockholm 10/10 1870. Hon reste till Eritrea 1896. De gifte sig 1896 och fick fem barn.
- Tillsammans med Augusta Henriksson, Anna Holmberg, Regina och Markus Germei övergick de till BV 1912.
- Karls farbror Nils var kolportör i Eritrea, han bidrog med sina hus i Asmara till BV:s mission.
- Karl och Agnes utvisades från Eritrea och flyttade till Awasha i Etiopien där de planerade att bo som pensionärer. De utvisades av italienarna och återvände 1935 till Stockholm där Karl avled 1946 och Agnes 1957.